

Metodická inspirace k inscenaci

Marek Bečka a Barbora Kamenická Pokorná na motivy bratří Grimmů

Čertova babička

Vážená paní učitelko, vážený pane učiteli,

držíte v rukou metodický list, který pro Vás vytvořily lektorky Divadla Drak, aby Vám co nejvíce usnadnily přípravu Vašich žáků na představení a nabídly možnosti plnohodnotné reflexe po jeho zhlédnutí.

Jednoduché aktivity rozvíjejí téma i formu inscenace a napomáhají umocnit zážitek z návštěvy divadla. Jednotlivé kroky na sebe navazují a vytvářejí ucelenou lekci, mohou však být využity i samostatně či jinak přizpůsobeny věku (3+), možnostem a potřebám skupiny.

Doufáme, že Vám tento list bude příjemným a užitečným pomocníkem a přinese mnoho inspirace pro další kreativní práci ve Vaší třídě.

Klára Fidlerová, Klára Svobodová a Anna Vítvarová
lektorky Divadla Drak

Barbora Kamenická Pokorná
dramaturgyně Divadla Drak

SLOVO DRAMATURGYNĚ

Co svět světem stojí, vládnou mu dobro a zlo. Jednou má navrch to, podruhé zase ono, záleží na těch, kteří jim zrovna slouží nejuvěrněji.

Loutková inscenace vychází z jedné z Pohádek bratří Grimmů Čert a jeho babička (někdy také Dáblova babička). Faustovský příběh německých sběratelů lidových pohádek vypráví o třech dezertujících vojácích, kteří, aby unikli jistému trestu, podepíší smlouvu se samotným čertem. Ten jim na oplátku přislíbí sedm let bezstarostného života plného těch nejsladších pozemských radovánek. A jak známo, čas rychle letí, když se člověk dobře baví... Sedm let uplyne jako voda, a než se mládenci nadějí, mají jejich duše propadnout peklu. Jedinou možností záchrany před ďábelskými osidly je uhádnout tři hádanky. Ale copak lze přelstít bytost ze všech nejmazanější?

Inscenace v režii Marka Bečky — loutkoherce, režiséra a člena souboru Buchtý a loutky, jenž se hrdě hlásí k postmodernímu loutkářskému punku — svou inspirací v klasických pohádkách navazuje na úspěšné drakovské tituly pro děti od tří let. Společně s loutkami a scénografií Radky Mizerové a živou hudbou, kterou pro inscenaci složil Marek Doubrava, přináší do Studia Divadla Drak příběh plný nadsázky a pořádné podvratnosti, jenž hravě odkrývá hloupost a omezenost zla. V ďábelském lunaparku, kterému šéfuje samotný pan Mefisto, budou muset naši tři hrdinové obstát ve velké zkoušce. Čert je totiž mazaný a umí na sebe brát mnoho podob, a tak dokáže pekelně zamotat hlavu nejednomu smrtelníkovi. Naštěstí však na světě existují babičky! Dokonce i čert jednu má. A když se taková babička připlete do rohatých záležitostí, můžete si být jisti, že nic neskončí tak, jak si peklo naplánuje.

Vzhledem k tomu, že je inscenace určena především předškolním divákům, může být pro některé děti Čertova babička vůbec prvním divadelním zážitkem. Kromě aktivit, které se týkají témat a formy inscenace, proto na konci první části tohoto listu naleznete také aktivity, jež nejmenším divákům pomohou připravit se na událost, jakou je jejich první návštěva divadla.

1. ČÁST – PŘED PŘEDSTAVENÍM

V první části metodické inspirace Vám nabízíme aktivity, které by měly děti naladit na blížící se návštěvu divadelního představení.

JAK ZNÍ MEDVĚD, JAK ZNÍ BASA?

Cílem aktivity je připravit zejména děti, pro které bude návštěva Čertovy babičky prvním divadelním zážitkem, na sensoricky citlivý obsah inscenace – hlasitý zvuk naživo hrajících hudebních nástrojů.

Jak znějí hudební nástroje

Ukážeme dětem obrázky hudebních nástrojů, které se objeví a zazní v představení, a zjistíme, zda některé z nich už znají, nebo je třeba je s jejich jmény seznámit (kontrabas, kytara, činely, melodika, lesní roh, buben, píšťalka/flétna - viz přílohu č.1)

Co vám tyhle hudební nástroje připomínají?

Jak by se mohly jmenovat?

Jak by mohly znít?

Můžeme zkusit napodobit jejich domnělý zvuk na pusou, tělo nebo s předměty, které jsou zrovna po ruce. Poté obrázky (ve větších skupinách ve 2-3 kopiích) rozmístíme po učebně a postupně pouštíme hudební ukázky z přílohy č. 2. Vyzveme děti, aby hádaly, který z vybraných nástrojů právě zní, a podle toho se postavily na náležitý obrázek.

Co to tedy hrálo? Bylo to pro nás překvapení?

Posadíme se, zavřeme oči a znovu se zaposloucháme do několika hudebních ukázek. Připomeneme, který nástroj zní, a dál necháme pracovat naši představivost.

Tohle hraje basa.

Co vám teď její zvuk maluje před očima?

Co si představíte, když to slyšíte?

Zvuky čarují

Zvuk a hudba umějí čarovat. Děti jsou teď dětmi, ale pod vlivem zaklínadla a zvuku či melodie, kterou jim zahrajeme na Orffovy nebo jiné nástroje, se promění v někoho, nebo v něco jiného.

Čáry máry fuk, v co tě změní tenhle zvuk?

Kromě nástrojů s různě barevnými hlasy obměňujeme i dynamiku a rytmus.

Následně dáme příležitost dětem, aby si skutečné nástroje prohlédly a vyzkoušely s nimi také něco „vyčarovat“.

Kterým z našich nástrojů by se dalo dobře napodobit cupitání myšky / kapající voda / výstřel z pistole / ohňostroj / vítr / chození po schodech nahoru a dolů / ale třeba i strašidelnost?

Který zvuk by doprovázel čerta, kdyby se tu objevil?

ČERTI ANEB RŮZNÉ PODOBY ZLA

Cílem aktivity je připravit se na fakt, že čert a potažmo zlo na sebe může brát různé podoby.

Předchozí aktivitu jsme zakončili zvuky, které máme spojené s čerty, nyní se s dětmi zaměříme na to, jak čert může vypadat a co od něj můžeme čekat.

Potkali jste někdy čerta? Jak si ho tedy představujeme? Může se převlékat? Může na sebe brát jiné podoby? Jak ho v těch jiných podobách poznáme? Co čert vůbec dělá?

Po krátké diskusi nabídneme dětem, že si na čerty, kteří nosí do pekla hříšníky/zlé lidi, zahrajeme. A abychom se jim co nejvíc podobali, uděláme si podle svých představ o čertech i vlastní čertovské masky.

Za pomoci šablony v příloze č. 3 vyrobíme škrabošku, kterou otisky prstů namočených v barvách (tupkáním) dotvoříme. Starší děti si mohou masku samy na tvrdší papír obkreslit a vystříhnout. Po zaschnutí barev na masku připevníme gumičku, aby držela na hlavě. Kompletní bude proměna v čerta až ve chvíli, kdy děti z prstů udělají rohy. Pak může začít samotná hra na peklo.

HRA NA PEKLO

Hlavním cílem této aktivity je zabývat se mírou závažnosti prohřešků, zlobení či poklesků a adekvátním trestem nebo jiným řešením nechválného chování, uvědomit si, že peklo je ultimátní trest a že jít za trest do pekla si nezaslouží ten, kdo po sobě neuklízí hračky, ale ani ten, kdo někoho ve zlosti praští. S motivy příliš krutého (nezaslouženého) trestu a pomoci od něj, kterou si naopak zaslouží každý, totiž pracuje i inscenace a původní pohádka.

Čerti přicházejí za Luciferem - pánem pekel (učitel v roli, nejlépe v obdobné masce, jakou si vyrobily děti), aby mu přivedli hříšníky (plyšáky, panenky, hračky). Sdělují, co který hříšník provedl. Lucifer se může doptávat a nakonec spravedlivě rozhodne, jestli za tento hřích patří hříšník do pekla, jestli se mu může odpustit bez trestu, jestli se má vrátit na zem, aby se polepšil, nebo něco napravil apod. Ostatní čerti mu přitom mohou radit.

Na začátku hry můžeme děti rozdělit do tří skupin, které si pak své role ve hře vystřídají. Čerti přivádějí hříšníky, Luciferovi rádci spolu s vládcem pekel posuzují závažnost hříchů a ručaři se chopí nástrojů z předchozí aktivity a příchod každého čerta či čertice ohlásí již vyzkoušenými zvuky a třeba i jeho/jejím jménem, např. „*Lucifere, přichází čertice Bětka a vede hříšníka/zlouna/...!*”

BABIČKA A JEJÍ KOUZLÍČKA

Cílem této aktivity je poskytnout dětem fyzické uvolnění a zároveň je tematicky naladit na představení.

Taky s vámi někdy šijí všichni čerti? Nebo někdo říká, že máte čerta v těle? Nebo v očích čertovské plamínky? Do každého z nás někdy vletí něco čertovského. Co nebo kdo vás zase uklidní? Necháme děti krátce sdílet zkušenosti. Předpokládáme, že se mezi těmi, kdo na nás mají zklidňující vliv, objeví i babička. Můžeme se dětí zeptat, jaká kouzlička jejich babiček platí na ně. V pohádce, kterou děti uvidí, má svou babičku i čert, a i na něj platí nejrůznější babiččina kouzla.

V následující hře bude babičku představovat forma na bábovku, kterou předem postavíme na privilegované místo. Děti mohou řídit jako čerti, pokud dodrží důležitá pravidla: hra na čerty a čertí babičku je jen hra, všechno je jako: děti budou JAKO čerti, takže nesmějí DOOPRADY sobě ani nikomu ublížit a nic poničit. V roli babičky se pak vystřídají.

Babičkou se stává ten, kdo sáhne na formu na bábovku a zaťuká/zahraje na ni nebo na vedle ní položenou zvonkohru. Jakmile se tak stane, všichni čerti se zastaví a zатуhnou na místě, ani se nehnu. Babička kouzlí. Dítě v roli babičky zvolá: „Čerti, dost! Moje babička říká:“ a dodá vlastní „recept“ na zklidnění: „Pojďte si dát mlíčko s medem!“ S pomocí paní učitelky si čerti dají imaginární mlíčko s medem. Na domluvený signál (můžeme ho najít v předchozí hře s hudebními nástroji) čerti zase začnou zlobit a hra se opakuje.

Zvláštní příloha pro úplně první návštěvu divadla

JAK SE CHODÍ DO DIVADLA

Cílem této aktivity je připravit děti na první návštěvu divadla, tj. seznámit je s tím, co vůbec návštěva divadla obnáší.

Pokud se chystáte se skupinou dětí na úplně první návštěvu divadla, může být mnohostranně užitečné si na ni zahrát a získávat tak v elementární podobě návyky spojené s touto institucí a uměním.

1. Vyberme si představení z programu společně.

Prohlédneme si obrázkový program sestavený z plakátů a fotografií k inscenacím pro daný věk (viz přílohu č. 4).

Které představení vás podle obrázku nejvíc zaujalo? Čím?

U kterého byste se mohli nejvíc nasmát? Které by mohlo být trochu strašidelné?

Mohl by v některém z představení někdo tančit? Mohlo by tu být divadlo, ve kterém se vůbec nebude mluvit?

Kde asi hrají živí herci a kde loutky? Které vypadá jako pohádka?

Chtěli bychom se o některém představení dozvědět víc?

Na tomto místě můžeme dětem pustit dnes již běžně dostupný trailer k představení, přečíst krátkou anotaci, prohlédnout si na webu další fotografie, aby se seznámily i s tím, že divadelní zážitek si mohou vybrat podle vlastního založení a nabízí se jim k tomu celá škála prostředků.

A to nejdůležitější: na jaké z těchto představení bychom teď měli největší chuť jít do divadla?

2. Vstupenky

Když si vybereme představení, musíme si obstarat vstupenky. Ty si můžeme s dětmi vyrobit, nebo jen převzít ze šablony v příloze č. 5 a použít je v následné hře. Se staršími dětmi si můžeme pohrát i s číslováním řad a sedadel.

3. Připravme se na to, jak to v divadle chodí.

Postavíme si s dětmi pomocí molitanových kostek, polštářků apod. interiér divadla. Vymezíme jeviště, kde se bude představení odehrávat, hlediště (možná i s přesně číslovanými sedadly). V jeho předsáli vytyčíme a označíme pokladnu, kde si můžeme koupit/vyzvednout vstupenky, šatnu, do které si odložíme bundy a batůžky, toalety a třeba také divadelní bar, kde se můžeme před či po představení občerstvit.

Je mezi dětmi někdo, kdo by chtěl prodávat vstupenky v pokladně?

Kdo by chtěl ukládat kabáty do šatny?

A ještě potřebujeme paní uvaděčku/pana uvaděče, která/ý nám před vstupem do hlediště zkontroluje vstupenky a poradí nám, jak se nejlépe dostat na své místo.

Máme-li pokladnu vybavenou papírovými vstupenkami, herními mincemi nebo čtečkou karet a v šatně nějaké ty háčky, můžeme začít.

4. Připravme se na sváteční zážitek.

Ne do každého divadla je nutné chodit v obleku a večerních šatech, a o dopoledních představeních a divadlech pro děti to platí obzvláště. Nicméně ať už jde o návštěvu jakéhokoli představení, o setkání s jakýmkoli uměním, je to vždy maličký svátek - a sváteční, výjimečné naladění na takové setkání se začíná tvořit už tím, že si najdeme čas na přípravu sebe sama: umyjeme se, učešeme, oblečeme si něco čistého, hezkého a maličko slavnostního, připravíme si na cestu kabelku nebo batůžek s penězi, kapesníkem, mobilem, deštníkem, ...). A přesně na to si pomocí bočního vedení zahrajeme.

Během toho komentujeme, co vidíme, nebo co bychom vidět chtěli, např. Jirka si bere ten hezký modrý svetr, Amálka si myje ruce zamazané od fixek, Pepa pusou od kečupu atd. Co si ještě přibalíme do tašky? A jo, kapesníky, kdyby nám teklo z nosu. Potřebujeme s sebou autíčko? To asi ne, když se budeme dívat na představení. Anebo si ho vezmu na hraní do auta a pak ho schovám. Hlavně nezapomenout vstupenky nebo peníze na vstupenky a vyrazit včas, abychom si mohly vše užít bez nepříjemného spěchu.

5. Pojd'me do divadla

Když jsou děti „připraveny“, přejdeme z bočního vedení přímo do role paní učitelky a zkusíme si ve skupině/v menších skupinkách projít divadlo od vchodu, přes pokladnu, šatnu a toalety (případně bar), uvaděčku až do sálu, kde si vypneme mobilní telefony, a po případném setmění budeme sledovat divadelní představení - to můžeme mít pro děti předpřipravené jako např. miniaturní loutkovou etudu. Po jejím skončení vždycky zatleskáme, můžeme to udělat klasicky nebo znakově, ale potleskem vždycky poděkujeme těm, kteří pro nás hráli. Když se nám představení hodně líbilo, můžeme tleskat i pěkně nahlas a dlouho. Říkáme tím: Díky! Takhle moc jsem si to užil/a. Po představení můžeme navštívit divadelní bar/kavárnu, dát si třeba limonádu a popovídat si o tom, co jsme viděli.

Pokud i ve hře nastane rušivá situace (někdo během představení vstává, mluví na kamaráda, pokřikuje na postavy, kope do jiného sedátka apod.) zastavíme hru a upozorníme na fakt, že to ruší ostatní a že by se to v divadle dít nemělo. Zároveň není dětem třeba předem drezurovat a nutit být zticha. Spontánní projevy jako smích, pošeptání kamarádovi, lapání divadelní mlhy a další plynoucí ze zájmu o to, co se odehrává na jevišti, jsou v divadle naopak velmi vítané.

Celou hru můžeme ve zkrácené podobě a při výměně rolí opakovat. Děti se také mohou stát dospělými diváky, kteří vybírají představení a jdou do divadla s dětmi, které představují panenky, plyšáci či jiní spolužáci. Střídat se mohou samozřejmě i na jevišti a nemusí jít jen o divadlo, ale třeba koncert. To může nejlépe učit respektu a ocenění jakéhokoli jevištního umění.

Pokud je pro nás nové nebo stresující i cestování do divadla, pomocí bočního vedení nebo vedení v roli si můžeme hrát i na jízdu autobusem nebo přecházení silnice a obojí simulovat pomocí předmětů ve třídě.

2. ČÁST – PO PŘEDSTAVENÍ

V druhé části metodické inspirace Vám nabízíme řadu aktivit, které navazují na zhlédnuté představení a kromě reflexe samotné inscenace a témat s ní spojených pomáhají dětem prohloubit vnímání divadla jako svébytného druhu umění.

REKAPITULACE DĚJE POMOCÍ OBRÁZKŮ

Cílem této aktivity je připomenout viděné a ustálit ve vědomí dětí řetězec dějových příčin a následků.

Postupně a v libovolném pořadí představíme dětem obrázky z přílohy č. 6

Koho nebo co z představení na nich poznáváme?

A poté je poprosíme, aby obrázky seřadily podle toho, jak se příběh Čertova babička odehrával. Můžeme rovnou nechávat mezi obrázky volná místa na chybějící situace, které následně ztvárníme živými obrazy.

Koho a co z obrázků jsme v představení viděli jako první?

Co se stalo potom?

Která obrázková situace byla ze všech těchto poslední?

Při správném pořadí stručně pohádku podle obrázků převyprávíme.

Nechybí mezi obrázky ještě nějaké kousky příběhu?

Vyzveme děti, aby se postavily mezi obrázky tam, kde podle nich něco chybí.

Zjistěte, jestli kamarádům ve stejné mezeře chybí totéž co vám.

Co se ještě odehrálo mezi těmito situacemi/ obrázky?

Seřadíme-li obrázky do velkého kruhu s jasným začátkem a koncem, můžeme děti nyní poprosit, aby po cinknutí zkusily svou situaci z pohádky ostatním zahrát jako hádanku. V tomto uspořádání všichni na všechny uvidí.

SEDM LET DĚLAT NĚCO ŽŮŽOVÉHO, NENÍ ÚPLNĚ ŽŮŽO

Cílem této aktivity je zprostředkovat dětem zkušenost s neuměřenou zábavou a vytvořit tak paralelu k neúměrnému potrestání, jehož se dotkneme v aktivitě následující.

Kdyby vám někdo nabídnul, že byste mohli sedm let jenom jíst dobrůtky a hrát si v lunaparku, pláclí byste si s ním? Je něco, co byste chtěli dělat pořád a pořád, do nekonečna?

Zahrajeme si na to, že jsme v podobném lunaparku. Každý si vybere jednu svou oblíbenou činnost (jíst zmrzlinu, tancovat, skákat jako žabák, houpat se, hrát hry na tabletu...), kterou bude předvádět a užívat si celou dobu, kdy hraje nějaká dětská oblíbená energická písnička. Pouze, když hraje klidná odpočinková hudba, je noc a my odpočíváme (můžeme použít instrumentální dohru ze Zuzančiny písně v příloze č. 8).

Každé dítě řekne, čemu se bude sedm dní v lunaparku věnovat a plácne si na to s učitelkou. („Já budu jíst celou dobu popcorn.“ - „Ruku na to.“)

Pomocí hudby a případně jednoduchého bočního vedení („Začíná první den v lunaparku!“ - „Ukládáme se k spánku.“ - „Hurá, začíná druhý den v lunaparku!“..... atd.) určujeme intervaly hry a odpočinku. První den necháme nejdelší (dokud

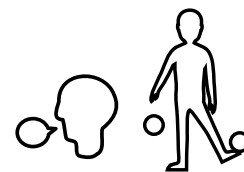
alespoň někdo nezačne jevit známky nudy či únavy). Posléze intervaly zkracujeme. Když uplyne sedm dní, pozveme děti k reflexi v kruhu, kterou zahájíme předpokladem, že všichni byli ze hry celou dobu nadšení.

Jaké to bylo užívat si to, co vás tak baví tak dlouho?

Cítili jste se každý den stejně?

Měli jste někdy chuť jít dělat něco jiného, nebo vás to ani nenapadlo?

Pláclí byste si znovu na to, že budete sedm dní jenomjíst zmrzlinu/ houpat se....?

ŠKÁLY K MORÁLNÍMU POSELSTVÍ

Cílem této aktivity je reflektovat ne/přiměřenost trestu nebo pomoci v závislosti na okolnostech.

Do protilehlých stran volného prostoru umístíme značky vyjadřující jasné ANO a jasné NE (lze použít slova, emotikony, barvy semaforu či jakékoli jiné znaky, na které jsou děti zvyklé). Děti se pak v prostoru pohybují na škále ano – ne a svým postojem neverbálně odpovídají na tematické otázky. Po každém přesunu můžeme zařadit jednu doplňující otázku.

Je dobré pomáhat druhým?

Je dobré pomáhat druhým lidem vždycky? (Kdy ne?)

Pomohla čertova babička svému vnukovi? (Proč ne?)

Pomohla Václavovi a jeho kamarádům?

Zasloužili si Václav, Máslo a Brejloun jít do pekla?

Udělal něco, co neměli? (Co?)

Zasloužili si nějaký menší trest než peklo? (Za co? Jaký?)

Zasloužili si odpuštění/ pomoc?

Když tě kamarád ze školky poprosí, abys mu pomohl uklidit hračky, pomůžeš mu? (proč ano, proč ne?)

Když tě kamarád ze školky poprosí, abys mu pomohl někomu v šatně schovat bačkory, pomůžeš mu?

Když tě kamarád ze školky poprosí, abys paní učitelce neřikal ... (doplňte něco, co mají děti u vás ve školce zapovězené)?

POSTAVY Z LUNAPARKU

Cílem této aktivity je jednak získat elementární zkušenost s tím, co dokážou různé druhy loutek (voděné zezdola/ zezadu/stínové), jednak podnítit kauzální přemýšlení, tedy přemýšlení o nekomplikovaných důsledcích toho, co se v příběhu odehrálo.

Děti obvykle zajímají kuriózní postavy za scénou (vlčí žena, sloní muž, mořská panna, jednorozec), o kterých se mluví, ale v představení se neobjeví. Připomeneme si je a zkusíme je vymodelovat z plastelíny. Vzniklé figurky napíchneme zespoda nebo zezadu na špejli, čímž vytvoříme loutky pro další divadelní hraní. Nejprve je za pomoci baterky proti napnutému plátnu nasvítíme, abychom prozkoumali jak jejich tvary a velikosti v závislosti na vzdálenosti od zdroje světla, tak i to, co takové stínové postavy narozdíl od živých herců dokážou (mizet, létat, zvětšovat se, otočit se vzhůru nohama, rotovat atd.atd.).

Záhy přidáme stínoherní pozadí lunaparku (viz přílohu č. 7) vytištěné nejlépe na A3 formát a připevněné kolíčky na plátno. Děti tak mohou se svými loutkami ve stínoherním prostoru improvizovat, jak si jejich postavy užívaly pouťových atrakcí. Následně můžeme dát jejich loutkové hře (ve stínohře i bez ní) námět.

Co asi bylo se sloním mužem/ mořskou pannou po Zuzančině a Václavově odchodu?

Co dělali? Chtěli zůstat v Devillandu? Zůstali tam? Proč ano? Proč ne?

ILUSTROVANÁ PÍSNÍČKA

Cílem této aktivity je připomenout si roli hudby v divadelní inscenaci.

Pomocí obrázkového textu a nahrávky či notového záznamu z přílohy č. 8 se s dětmi naučíme zpívat Zuzančinu

píseň z inscenace Čertova babička. Během instrumentální dohry se mohou děti přidat s Orffovými nástroji nebo jako tanečníci.

ILUSTROVANÉ ČI PANTOMIMICKÉ HÁDANKY

Cílem této aktivity je hrát si s klíčovým motivem hádanky přítomným v inscenaci a dalšími divadelními prostředky - obrazem a pohybem či pantomimou.

Rozdělíme děti do dvojic, ve kterých připraví pro ostatní podobnou hádanku, jaká se objevila v pohádce Čertova babička. Dvojice dostane za úkol ztvárnit buď pantomimicky (zvuky a citoslovce jsou povoleny), nebo ilustrací slovo složené ze dvou jiných, přičemž každé dítě ztvárňuje jedno ze slov hádané složeniny.

Navrhovaná slova: nosorožec - zeměkoule - vodopád - lidožrout - mucholapka - mořeplavec -
- strašpytel - zlatovláska - zvonkohra

Slova složená z podstatných jmen bývají snazší pro ilustrovanou hádanku, složeniny z podstatného jména a slovesa spíše pro hádanku pantomimickou.

Použili jste něco z našich aktivit?
Dejte nám o tom prosím vědět v interaktivním dotazníku.
Nezabere vám to víc než dvě minuty a nám to moc pomůže.
Děkujeme!

<https://www.menti.com/alwaaqpa3g1>

Příloha č. 1

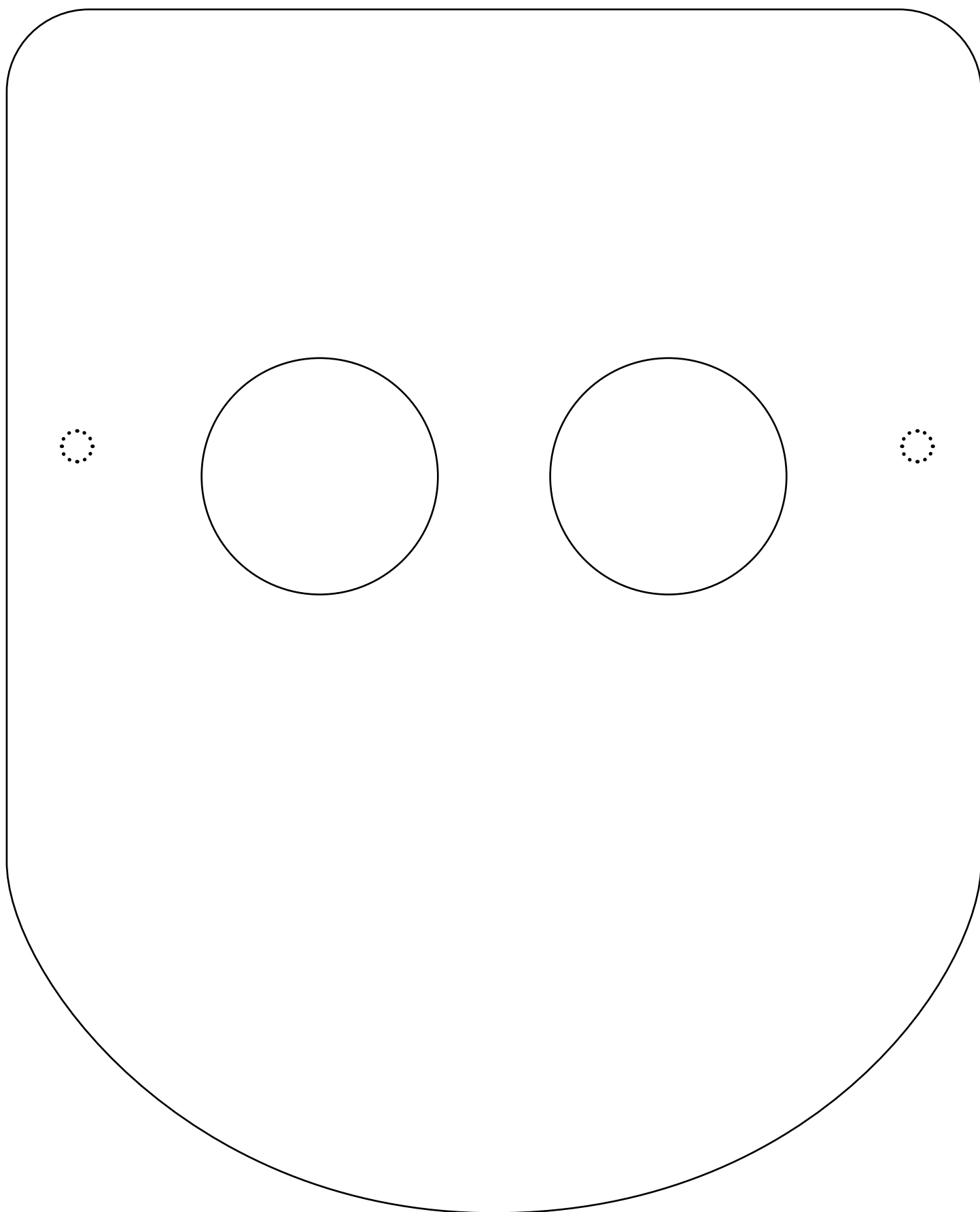

Příloha č. 2

https://drive.google.com/drive/folders/1xVp89sk6NHI3FklUnIRyHZWW8_nWrqQF?usp=sharing

Příloha č. 3

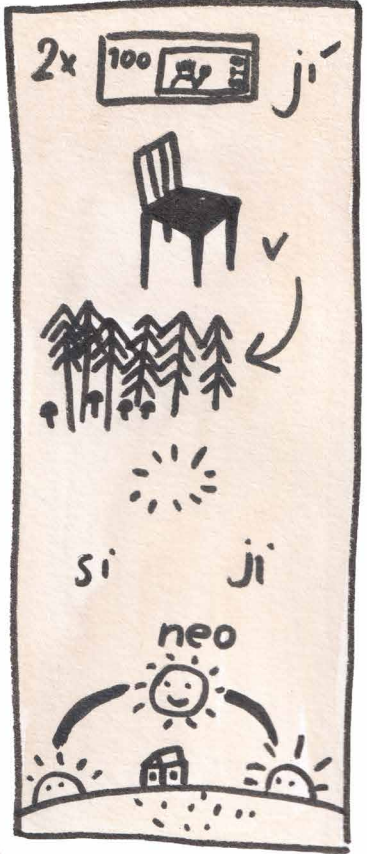
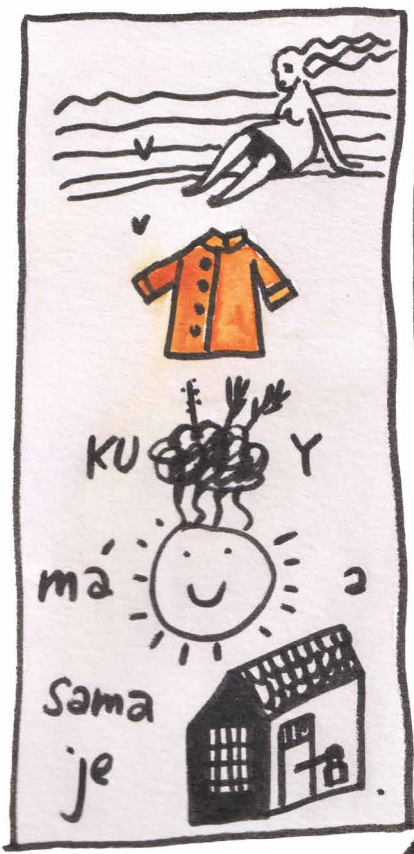

STROM

LES

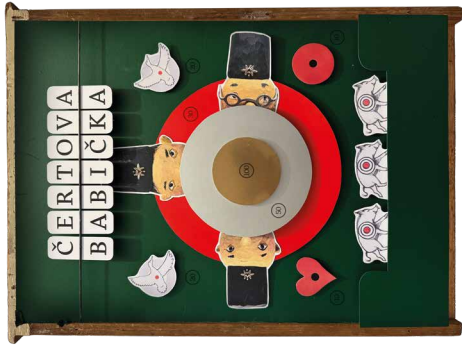
BLES

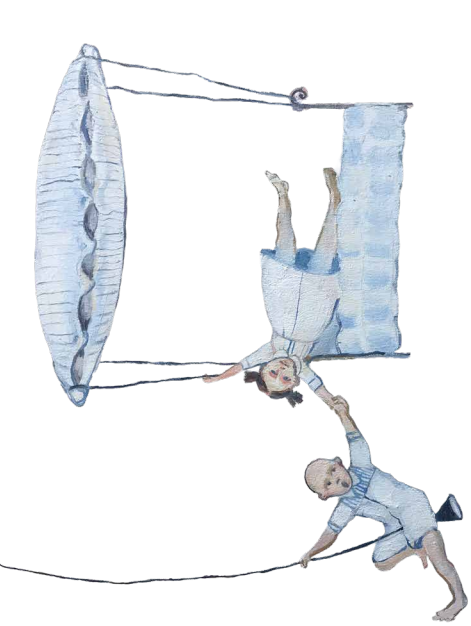
DUM

VLEZ

DEN

Příloha č. 6

